Rok III. Kraków, 22 listopada 1871. Nr. 58.

Wychodzi 7 i 22 każdego miesiąca.
Redakcja przy ulicy Florjańskiéj pod numerem 363.
Rękopisma nie zwracają się.

Właściciel
Arkadjusz Kleczewski.

Prenumerata kwartalna.
w Austrji złr. 1. w W. Ks. Poznańskiém 25 sgr.
Numer pojedynczy 20 cent. Ogłoszenia po 5 cent.

Walka przyrodników z humanistami.

(Rapsod rycerski).

.... A on schwyciwszy mikroskop w swe dłonie,
Miecie go na skroń swego przeciwnika
I wrzaśnie: „Nędzny! znaj przyrodownika,
Który nurtuje wciąż w natury łonie
I to odkrywa o czemć się nie śniło,
I widzi nawet to — czego nie było!

Ów zaś wzmocniwszy się w siłę cyklopa,
Zawoła: — Precz, z tąd bękarcie natury!
Znaszże Pandekta? czy wiesz co to Jury?
Z kim kupczy Azja? a z kim Europa?
Czy znasz Fauchera zeszyty kwartalne?
Mów! bo cię Sayem lub Höckem w łeb palnę.

— Cóżeś więc odkrył? przyrodnik zakrzyczy:
— Darwina — Haeckla zbadałżeś głęboko?
Wiesz kto nam ojcem? czy pawian? czy żoko?
Znaneż ci barwy goryczy? słodyczy?
Czyś porachował mgławice gdzie siedzą?
I jaką strawę holoturje jedzą?!

— Przyrodowników winno tu być więcéj!
Niema trzech działów! — niech żyją dwa działy!
Nasz tchnący życiem i wasz skamieniały!
— Veto! Chcą tu mieć przybytek zwierzęcy.
Zrobić jaskinią herezji! ulicy!
Do mnie graeculi! do mnie historycy!

A mąż wybladły skrzywiwszy twarz srogą,
— Dość tych zakusów! krzyknie, w Ciemnogrodzie
Przyrodowników pycha w kiszki bodzie;
Chcą humanistów zdeptać hardą nogą!
Wszakże sam Bakon uczynił dwa działy!
Ale te trutnie czyż o nim słyszały?

— W któryż dział przecież poezja się zmieści?
Młodzian nieśmiało zapytanie zada.
Z krzykiem się zrywa uczona gromada,
— Co? co? poezja? poezja! to śmieci!
Czyliż Mickiewicz, Juljusz i tam daléj....
Mieliby prawo zasiadać w téj sali?

Napróżno Prezes z rozejmem pospiesza,
Rój humanistów, uzbrojon w foljały,
Wznosi je w górę jak tytany skały;
Niemniéj zażarta przyrodników rzesza,
Wznosi golenie i żebra miast pałek
I grozi ogniem wirowych niedziałek.

W tem nagle jak Zews, odwieczny bóg bogów,
Kiedy uciszał Greki i Trojany,
Staje w pośrodku mąż laurem odziany,
Wznosząc krakowskich róg archeologów,
I zadął — a wnet czarodziejskie tony,
Uspakajają powaśnione strony.

Róg ten czarowny, jak w biblijnych czasach,
Dźwiękiem swym mury obalił Jerycho,
Tak swar dziś koi.... I na sali cicho...
Słysząc melodję — nie myślą o kwasach,
I gdy róg odjął, wszystkim się zdawało,
Że mąż gra jeszcze, a to echo grało.

Odtąd popycha każdy swoją taczkę,
Przy cudnéj pieśni harmonijnych tonów,
Najzacieklejsi nie prawią andronów,
Na sekretarza proponując Klaczkę,
By zaprzągnięta w tém igrzysku świętem;
Ciągnęła stary z nowym Testamentem......

Najlepsze ministerjum.

Suum cuique.

Każde nowe ministerjum, a dzięki Bogu, w Austrji mamy ich podostatkiem, znajduje swoich stronników i wielbicieli.

Jednocześnie wszakże podnoszą się głosy przeciwne, tworzy się opozycja i ministerjum zwykle upada.

Układa się nowe ministerjum, które prędzéj czy późniéj ten sam los spotyka.

Dowód to, że żadne ministerjum nie stanęło na wysokości swego zdania.

Żadne — nie. Jest jedno ministerjum któremu najzaciętsza opozycja nie ma nic do zarzucenia.

Jest to ministerjum bar. Kellersperga.

Baron Kellersperg tworząc swoje ministerjum nie powodował się żadnemi stronniczemi względami.

W gabinecie br. Kellersperga nie było *większości i mniejszości*, ale panowała najzupełniejsza pomiędzy ministrami harmonja.

Przez cały ciąg swego urzędowania, ministerjum br. Kellersperga:

— nie prowadziło żadnéj wojny;
— nie nakładało nowych podatków;
— nie naruszyło konstytucji grudniowéj
— nie skrzywdziło niemców;
— nie zerwało ugody z czechami;
— nie odrzuciło rezolucji galicyjskiéj;
— nie naruszyło ugody węgierskiéj;
— nie rozwiązało żadnego sejmu;
— nie zaciągnęło nowéj pożyczki;
— nie zmarnowało ani centa ze skarbu;
— a obok tego, ministrowie nie pobierali pensji.

Jednem słowem, ustępując od władzy, ministerjum bar. Kellersperga mogło sobie przyznać, że się nie naraziło nikomu i że nie opozycja je obaliła.

Skromni członkowie tego gabinetu, zrzekli się nawet tytułu *exministrów*.

Takiemi zasługami żadne poprzednie ministerjum poszczycić się nie może. Najlepszém więc ministerjum w Austrji było ministerjum bar. Kellersperga.

Niech żyje baron Kellersperg!

Djabeł.

Wiedeń. Hr. Beust był dzisiaj rano z wizytą u W. Księcia Michała. W półgodzinnéj mowie starał się exkanclerz wykazać nieobliczone korzyści, jakieby wynikły dla Rossji z zamianowania jego (hr. Beusta!) księciem-kanclerzem państwa w miejsce podtatusiałego ks. Gorczakowa. Wielki książe odmówił swego pośrednictwa, tłómacząc się, że jako brat cesarski, nie ma prawa zajmować się polityką.

Konkurs.

Czytamy w Sanktpetersburgskich wiadomościach.

Wydział spraw lekarskich przy ministerstwie Spraw Wewnętrznych ogłasza następujący konkurs:

Dla zaprowadzenia porządku w bolnicach wszechruskiego Carstwa, zamianowanym zostanie Inspektor bolnic z pensją roczną 3.000 rubli i 1.200 rubli na koszta objazdu.

Ponieważ na posadę tę zamianowanym już został tajemnie (skutkiem protekcji księżnéj Gagarynowéj i pani Naryszkinowéj) dotychczasowy zastępca inspektora, przeto ubiegający się o nią mogą nakupić *odnośnych* stępli, do *odnośnych* podań, zrobić te *odnośne* podania i zaopatrzywszy *odnośnemi* dowodami, podać do *odnośnych* władz, a mogą być pewni że im się to na nic nie przyda.

Konkurs niniejszy bowiem rozpisuje się tylko dla zatkania wrzaskliwych paszcz ulicy, i zadosyćuczynienia dziennikarskim nihilistom, którzyby mogli potém pomawiać *odnośne* władze o pominięcie *odnośnych* form. Ostrzega się więc ochotników na tę posadę, aby sobie z góry wybili z głowy, iż kto inny zostanie mianowany inspektorem, a tém samém aby sobie oszczędzili *odnośnych* wydatków na *odnośne* podania i stęple. Niech raczéj trzymają się słów kruka witającego Augusta: *„Daremna praca i koszt“*.

Wiedeń. Hr. Beust był dzisiaj w południe z wizytą u posła tureckiego. Po odczytaniu (w ciągu jednéj godziny) noty dyplomatycznéj w któréj ofiarował swoje (hr. Beusta!) usługi Jego Sułtańskiéj Mości, w charakterze prezesa ministrow, uzyskał odpowiedź, że obecnie wakuje w Konstantynopolu jedna tylko, nader drażliwa posada: głównego dozorcy haremów sułtańskich. Hr. Beust nie chciał uznać się *zdolnym* do piastowania tak uciążliwéj godności.

Obywatele i Mieszczanie.

Błogosławiony *Czas*, który delektuje się już przedsmakiem *jednej owczarni*, stara się tymczasem tworzyć nowe kasty aby tém większą była zasługa uprzywilejowanych istot, których zadaniem będzie spędzać rozproszone stado do jednego żłobu.

Dotąd w słowniku *Czasu* cztery tylko główne były stany:

1. Książe, hrabia, baron.
2. Ksiądz.
3. Obywatel.
4. Włościanin.

Rozumiemy dobrze że dwie pierwsze kategorje muszą się odróżniać od dwóch następnych — służy im bowiem (zawsze według zasad *Czasu)* obywatelstwo całego świata.

Ale co stanowi różnicę między obywatelem a włościaninem?

Nie szlachectwo — bo i największe majątki znajdują się w ręku nieszlachty — i najlepszy szlachcic może gospodarować na jednym zagonie.

Nie inteligencja — bo pod tym względem byłoby dużo do powiedzenia.

A więc stan majątkowy — w takim razie wypadałoby objaśnić czytelników *Czasu*, podług jakiéj taksy należy szacować ludzi, aby *obywatelowi* nie ubliżyć nazwą *włościanina*, albo też nie uczynić ujmy sobie samemu nazwaniem *włościanina* obywatelem?

Ale tego wszystkiego mało jeszcze dla apostołów owczarni.

Przy sposobności obrad w sprawie pożyczki na uporządkowanie miasta — posiedzenie Rady Miejskiéj przedstawiło się *Czasowi* „jakby walka między *obywatelstwem* a *mieszczaństwem*“.

Żałujemy że bystry spostrzegacz nie dodał zaraz, których członków Rady Miejskiéj zalicza do pierwszéj, a których do drugiéj kategorji.

Jeśli wolno się domyślać, *obywatelami* M. Krakowa będą ci, którzy głosowali za pożyczką — przeciwnicy zaś muszą poprzestać na skromnym tytule *mieszczan*.

Nasuwają się więc nowe pytania:

1. Jaka jest różnica między *obywatelem* a *mieszczaninem*?

2. Dlaczego pp. Aleksandrowicz, Chrzanowski, Dunajewski, Friedlein, Koczyński, Rzewuski, Schönborn, Szukiewicz i. t. d. są *obywatelami* — panowie zaś Baumgardten, Brzeziński, Chęciński Wójcikiewicz, Wróblewski i Zieleniewski tylko *mieszczanami?*

i 3. Jak nazwać pp. Ciechanowskiego Johna, i Stockmara, którzy nie brali u działu w głosowaniu?

Djabeł nie rości sobie pretensji, aby głęboka mądrość *Czasu* raczyła odpowiedzieć na powyższe pytania — dla uniknienia wszakże możliwych nieporozumień, obowiązkiem jest Rady Miejskiéj wprowadzić odpowiednie zmiany w statucie M. Krakowa, a w tym celu poprosić Redakcję *Czasu* o sporządzenie listy imiennéj tutejszych mieszkańców z klasyfikacją ich na *obywateli* i *mieszczan.*

Wiedeń. Hr. Beust dziś popołudniu złożył wizytę ambasadorowi hiszpańskiemu. W dwugodzinnéj konferencji (hr. Beust!) przejęty najlepszemi chęciami dla tronu Asmodeusza I, zobowiązał się systematycznie wywracać wszystkie ministerstwa jakieby się mogły utworzyć w Madrycie. W odpowiedzi, ambasador oświadczywszy, że czynność ta w Hiszpanji odbywa się daleko prędzéj i zręczniéj przy pomocy *pronunciamento*, podziękował, w imieniu swego rządu, za łaskawe ekskanclerskie względy.

Obrona uciśnionego Czasu.

(poufny list Djabła do tegoż Dziennika).

Najmilszy Staruszeczku!

Nieuwierzysz ile na tem cierpię, że ten Sodomski i Amorski Kraj, niezważając ani na twoje siwe włosy, ani na okrągły i pulchny brzuszek, ciągle cię irytuje swoją nikczemną polemiką i wraz z Przeglądem Polskim krew ci wciąż psuje. Kiedy więc wszystko spiknęło się na twoją nieskalaną cnotę, Ja, Djabeł, acz okrzyczany za twego wroga, podnoszę rzuconą przez twych wrogów rękawicę i staję w twéj obronie.

Muszę ci jednak wytrzeć kapitułę, dziadulenku, że mimo sędziwych latek, nie umiesz pohamować twéj krewkości, a bijąc przeciwników zapominasz o najważniejszych argumentach dla poparcia swéj sprawy.

I tak, broniąc szkoły klasztoru Ŝgo Jana, twierdzisz *primo*, że dopóki ona istniała, władza nie była zmuszoną karami zniewalać rodziców, ażeby tam córki swe posyłali, a zapomniałeś dodać, że w owym błogosławionym czasie piekielny a heretycki wynalazek, zwany *przymusem szkolnym, jeszcze nie istniał.*

Secundo, zapomniałeś w prędkości objaśnić czytelników, że świetny stan szkoły Ŝgo Jana odnosisz do owych czasów, kiedy ją prowadziły pp. Bogumiła Römer i Bronisława Lisowska, a bynajmniéj nie przyznajesz tego zaszczytu pp. Morskiéj, Waligórskiéj i ks. Golianowi, za których to rządów szkoła upadła.

Takie rzeczy mówią się wyraźnie, a nie obwijają w bawełnę, bo publika najniewinniéj w błędny sąd wpada.

Więc skoro, jak się z twych artykułów pokazuje. nie masz zimnéj rozwagi, więc ja będę odtąd walczył za ciebie nieboraku, a ty po dotkliwych napadach Kraju zażyj proszeczek od alteracji i zrób sobie rekolekcyjkę dla uspokojenia wzburzonego animuszu. Boć w takim podeszłym wieku rzecz to arcyniebezpieczna narażać na szwank powagę z trudem zdobytą, i kłócić się z Krajem jak stara przekupka z ulicznikiem.

Gdybyś posłuchał méj rady, to dałbyś pokój marnościom świata i przestał wychodzić, póki ostatni listek dawnéj wziętości ze zgrzybiałego twego czoła nie zleci. Bo to już i śnieg spadł i kaszelek męczy i reumatyzmy łupią i nawet rozmiękczenie mózgu nie żartem się rozpoczyna. Po co narażać akcjonarjuszów na daremne koszta kuracji i kosztowne wygódki, kiedy już ci żadne lekarstwo nie pomoże? Czyż nie lepiéj pieniądze te przeznaczyć na zabalsamowanie, pogrzeb i nagrobek?

Otóż zwiń żagle, czmychnij potajemnie z Krakowa, i udaj jak Karol Vty, żeś już umarł, a tymczasem osiądź gdzie na dewocji i resztę życia poświęć odpokutowaniu za grzechy które popełniłeś w r. 1863, głosząc kłamliwe wieści o zwycięztwach powstańców, dolewając ognia do rokoszu i przemieniając się chwilowo w Chwilę. Już to do Rzymu trudno, bo by cię Kulczycki mógł zdyfamować, a Włochy po tybinkach przetrzepać; ale w Poznańskiem nie odmówiono by ci przytułku, czy to w przedpokoju arcybiskupim, czy też w kuźni redakcji Tygodnika katolickiego, a choćby i w Krakowie przy furcie u ojców Jezuitów lub wreszcie i w krakowskiem Towarzystwie Dobroczynności, zawszeby się znalazło odpowiednie miejsce i łyżka klijeczku dla ciebie, stary chłopusiu.

Twój serdeczny przyjaciel i opiekun

Djabeł.

Wiedeń. Hr. Beust dziś wieczorem telegrafował do księcia Milana serbskiego z zapytaniem, czyby go nie przyjął (hr. Beusta!) na swego opiekuna. Książe Milan kazał odpowiedzieć, że jak na teraz, wystarcza mu jeden *Błaznowacz.*

Zmiana Zarządu

w Szkole rolniczéj imienia Haliny w Żabikowie.

Zważywszy: że dowiedzionym jest faktem iż Dr. Au, poważył się jeść w piątek zrazy zawijane z kaszą, okraszoną słoniną;

Zważywszy że tenże Dr. Au, nie jest wpisanym do bracwa Ŝgo. Wincentego à Paulo, i nie prenumeruje Tygodnika katolickiego;

Zważywszy że pomieniony Dr. Au śmiał w szkole utrzymywać, iż dobre ugnojenie roli i obrobienie gruntu na urodzaj plonów rolniczych wpływa, a niewspomniał ani słowa o Opatrzności;

Zważywszy że tenże Dr. Au, poważył się zamawianie krów przez czarownice przesądem nazywać i nie objaśniał uczniom że w takim razie nie medycyna ale okurzanie krów oczarowanych zielem święconem najskuteczniéj je leczy;

Zważywszy że patres Societatis Jesu raczyli pod tym względem objaśnić zarząd szkoły i zwrócić uwagę, że pomieniony bezbożny Dr. Au, aczkolwiek może wyuczyć chłopców rolnictwa i gospodarstwa, ale dusze ich naraża na zatratę wieczystą —

Zarząd Szkoły rolniczéj imienia Haliny w Żabikowie, wypowiada kontrakt Dr. Au z powodu jego liberalnych alias czartowskich przekonań i ogłasza konkurs na tę posadę, z warunkiem ażeby kandydaci złożyli dowody, w konsystorzu Arcybiskupim potwierdzone, że praktyk religijnych jak najskrupulatniéj dopełniają i wolni są od wszelkich postępowych dążności. Niedokładna znajomość gospodarstwa wiejskiego będzie uwzględnioną.

Wiedeń. Dziś o północy, hr. Beust zasiadł do pisania cyfrowanéj depeszy do królowéj *Wysp Przyjacielskich,* w któréj (depeszy) utyskując na czarną niewdzięczność Europy, obowiązuje się, w usługach Jej królewskiéj Mości, *zjeść* każdego białego, czarnego lub czerwonego poddanego, któryby się poważył sięgnąć po tekę ministerjalną.

Rezultat jeszcze niewiadomy.

Sprawy miejskie i powiatowe.

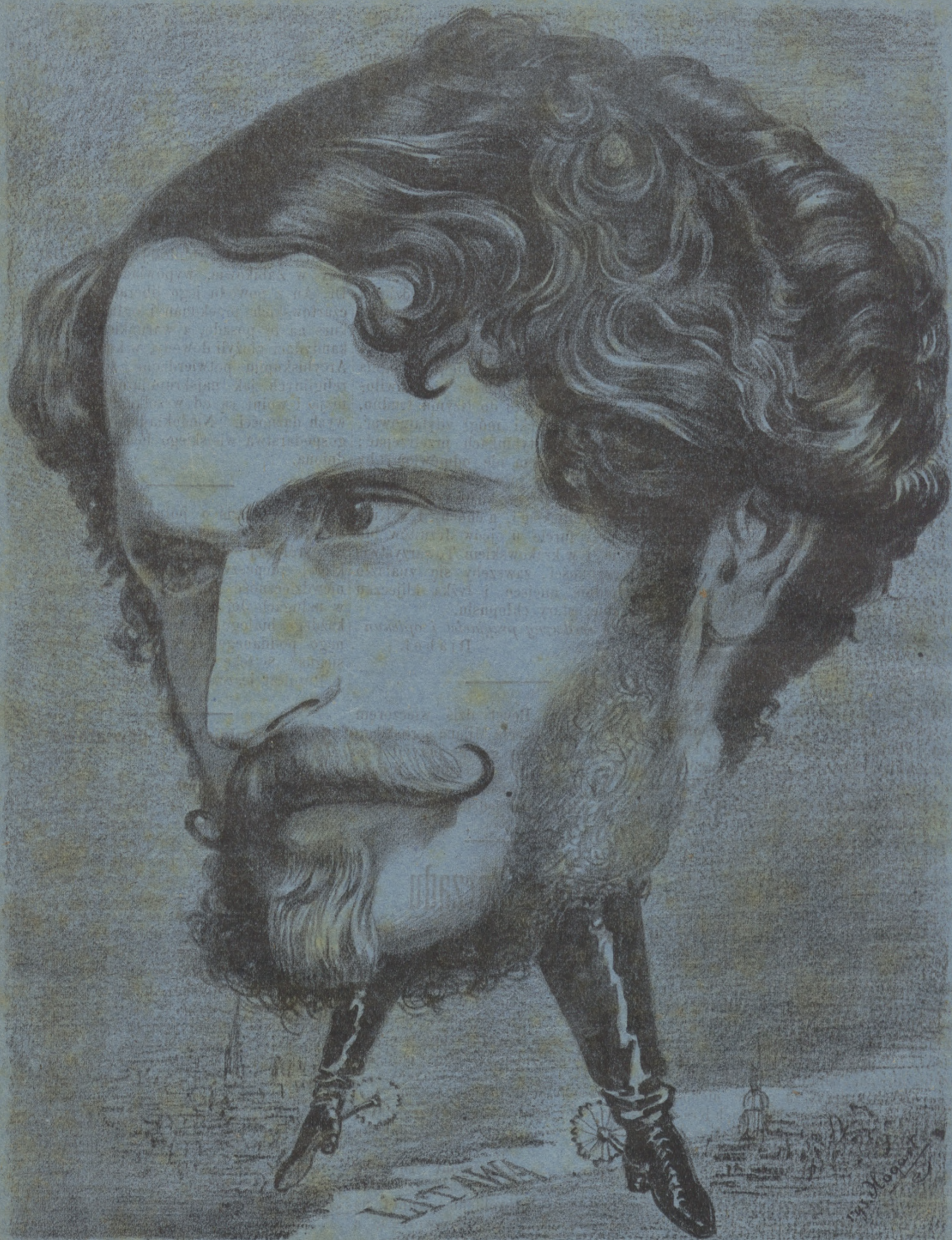

Rada miejska krakowska, po uchwaleniu półtoramilionowéj pożyczki na uporządkowauie miasta, energicznie zabiera się do dzieła. Na pierwszym planie postawiono kwestję bruków; żeby zaś odrazu osiągnąć najwyższą możliwą doskonałość — Rada wydelegowała komisję *ad hoc*, któréj poleciła udać się do Tarnowa, dla szczegółowego zbadania tamtejszego chodnika z dworca kolei do miasta *(na Strusinie).* Sława bowiem wzmiankowanego chodnika takiego już rozgłosu nabrała w całym kraju — że wszystkie miasta pragną zabrukować się według tego *nogołomnego* wzoru. — Z łona Rady miejskiéj tarnowskiéj wyznaczony został do asystowania komisji krakowskiéj — autonomiczny konserwator téj drogi pan wiceburmistrz Pol.....

Wiedeń. Hr. Beust dziś nad ranem przyśniło się, że został kanclerzem Rzeszy w miejsce ks. Bismarka. Złoty sen!

Juljusz hr. Andrassy.

LISTY I PRAWDA.

Kochany Agenorze! Oddawca niniejszego listu jest największym niedołęgą z całego naszego powiatu. Nie mogłem mu odmówić protekcji do Ciebie....

Drogi mężu! Nie przyspieszaj twego powrotu. Jakkolwiek w tęsknocie i opuszczeniu spędzam dni i noce — gotowam jak najdłużéj znosić taką samotność byle powietrze w Meran przywróciło ci zdrowie i siły....

Najukochańszy Ojcze! Mozolne studja i ciągłe ślęczenie nad książkami niszczą moje zdrowie. Gwałtownie potrzebuję 200 reńskich na lekarstwa — inaczéj nie wiem co się stanie z kochającym Cię synem....

Kochana żono! Nie uwierzysz jak towar zdrożał w tym Wiedniu. Przyślij mi jeszcze z 1000 fl., bo już wszystko wydałem....

Honor mój w twojem ręku spoczywa, o Adolfie ukochany! wiem że mnie nie zdradzisz.... *Julja.*

...Radbym ci chętnie dopomódz kochany bracie, ale wierzaj mi, że mnie samemu ledwie na najpotrzebniejsze potrzeby wystarcza.

Zaproszenie.

Poznań, w miesiącu warszawskiego buntu, r. p. 1871.

Najmilsi bracia w Koźmianie!

Od 1 stycznia będzie tu wychodziło codzienne pismo polityczne, poświęcone chłostaniu radykalizmu i rewolucji, a napędzaniu wiernych i łatwowiernych do naszéj owczarni, którego redakcję obejmuje emigrant z roku 1863, lecz grzesznik przykładnie pokutujący.

By radykaliści i bezbożnicy nie odpłacili nam zarzutem, iż sprowadzamy przybłędów i intruzów, przyjmuje przyszły redaktor po odbytych w hotelu wiedeńskim rekollekcjach, tutejsze obywatelstwo a nie chcąc razić uszu pobożnych nazwiskiem przypominającém tak nieszczęśliwie herezjarchę XVI wieku, zmienia je, od chwili osiedlenia się w Poznaniu, na staropolskie miano Łotrzyka.

O udział liczny dla pisma naszego w stronach waszych proszą

Djabli poznańscy.

Teatr.

Jakkolwiek uparta i zarozumiała Dyrekcja Teatru, lekceważy sobie rady piekielne, Djabeł jednak nie może dać za wygranę sprawy publiczności krakowskiéj, wiedzionéj na błędne drogi.

Panowie kierownicy teatru gwałcą nawyknienia i gust publiczności, zapalając w sercu jéj „*Zemstę*“ i puszczając się na „*Jowialne*“ eksperymenta. Młody Dumas znać dla tych panów nie istnieje, kiedy, ani „*Damy Kameljowéj*“ ani *Urojeń pani Aubray*“ nie grano. Cóż dopiero mówić o nieznanych jeszcze nam arcydziełach tego kapłana prostytucji? pewnie ich nigdy nie ujrzemy. Ognia bengalskiego dotąd ani łuta nie spalono, a o duchach ani słychać. Zobaczymy jak na tym wyjdzie Dyrekcja.

Przytem porządek najniegodziwszy, bez biletu niepodobna się wcisnąć, item za kulisy — zachciało się dyrekcji wprowadzać jakieś innowacje — schody froterowane i wyścielane suknem i bufety dla arystokracji na pierwszem piętrze. Oczywisty *skandał*, jak mówią bracia Galileusze; zasadzka na demokratycznie zabłocone buty.

Uważaliśmy nadto, że nasi panowie kupcy, zamiast siedzieć przy kartach, zaczynają chodzić do teatru: jest to zamach na wolność osobistą i chęć zniszczenia resurs poświęconych grze w karty; zobaczymy co z tego będzie.

Koniec końców stan teatru rozpaczliwy — i gdyby nie garstka sykaczy która na niedzielnem przedstawieniu dawała nie dwuznacznie do poznania Dyrekcji, że jéj się niepodoba arystokratyczne przybranie sceny i jakaś gra aktorów wyszukana, i wybryki orkiestry teatralnéj bawiącéj się w Bethowenów, moglibyśmy zwątpić o przyszłości sceny krakowskiéj.

Konkurs.

Na obsadzenie posad nauczycielskich w świeżo otworzonéj *Szkole żeńskiéj przymusowéj*, (obok łazienek) w Krakowie, ogłasza się niniejszém konkurs, w terminie skróconym.

Od kandydatek wymaga się:

1. dobréj protekcji.
2. dowodu kuzynostwa lub powinowactwa z osobami wpływowemi.

Ponieważ znalazły się już tak *uzdolnione* kandydatki i posady przyznane im zostały, wszelkie inne podania w tym względzie, pochodzące od osób *obcych*, byłyby tylko niepotrzebném natręctwem.

O czém, dla zastosowania się, podaje się do publicznéj wiadomości.

Wiadomości literackie.

Procul negotiis, hr. Beust zamierza ogłosić drukiem wszystkie swoje drogocenne rękopisma, którym daje skromny tytuł:

„Próby ręki i pióra“.

Dla wydania tego dzieła zawiązuje się Towarzystwo akcyjne z kapitałem 1.500.000 złr. założoną zostanie fabryka papieru, gisernia oraz dwie drukarnie. *Próby*, odbijane w 100 egzemplarzach, (tylko dla wielbicieli exkanclerza) wychodzić będą w zeszytach tygodniowych objętości 25 arkuszy ścisłego druku (*in 4 maj.*) Całe wydawnictwo ukończone będzie przed upływem lat 40.

Bliższe szczegóły afisze doniosą.

Autentyczne sprawozdanie
ze zjazdu delegatów galicyjskich
w Wiedniu.

— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —

(Wszystkie dzienniki polskie prosimy o powtórzenie tego sprawozdania, z zachowaniem wszakże najściślejszej tajemnicy).

Rozwiązanie Łamigłówki
(z Nr. 57.)

1. Ujejski, 2. Laookon, 3. Tersyt, 4. Rupiecie, 5. Agitator, 6. Mekonin, 7. Ofiklejda, 8. Norowiec, 9. Tarbogataj, 10. Abdenago, 11. Napoleon, 12. Igła, 13. Zdzieciol, 14. Maremmy. *Ultramontanizm. Internacjonały.*

Rozwiązanie zadania szachowego.
(z Nr. 57.)

23	21	64	33	8	35	14	62
34	49	22	9	36	63	20	27
24	13	55	61	1	11	48	47
51	37	2	10	54	31	50	25
6	46	56	4	30	57	43	18
32	53	42	39	58	5	19	12
38	15	3	60	28	17	59	40
52	26	16	44	45	41	7	29

Wiadomości literackie.

Tygodnika Mód N. 44 zawiera: O kobietach ubogich, przez pannę Daubie. Przegląd literacki. Korespondencja Tygodnika Mód. Pogadanka. Wielki nieznajomy, obrazy z naszych czasów przez J. I. Kraszewskiego. Wspomnienia zpodróży po Włoszech przez A. Dumasa (ojca). Dombey i Syn powieść Dickensa. Przytém dodatek z drzeworytami.

Kwartalnie w Krakowie złr. 3 c. 26 w Galicji z przesyłką złr. 3 c. 52.

Przyjaciel Dzieci N. 45 zawiera: Nauka moralności. Pernetka, W. Laprada. Choroba i Lekarstwo, powiastka. Góra Mendif w północnéj Adomai (z ryciną). Historja maszyny parowéj. Karol Rollin. Dwa kłosy (wiersz). Antoni Canova. Wieści ze świata. Mały ogrodnik przez A. Wiślickiego. Korespondencja. Zdania. Zabawka z cieniem (rycina). W dodatku: Mała myszka (z drzeworytem). Braciszek i siostrzyczka. Dni swobody. Rozumne postanowienie. Pozory. Hottentoci (ryciną). Stasia koziołkiem. Rozmowa z Mamą. Nożyczki. Janka przyrzeczenie.

Kwartalnie w Krakowie złr. 1 c. 80 w Galicji z przesyłką złr. 2 c. 6. — Prenumeratę na powyższe pisma, przesyłać należy pod adresem: **Aleks. Nowolecki, w Krakowie, w Wydawnictwie dzieł ludowych.**

Wystawa nieustająca Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, w pałacu biskupim, przy ulicy Franciszkańskiéj, otwarta codziennie (oprócz Poniedziałku) od godz. 11 do 4 — Wstęp w Niedzielę 10 cent. w dni powszednie 20 cnt od osoby.

WILHELM FENZ

poleca swój SKŁAD wszelkich towarów galenteryjnych jakoto:

Tac alpacca i lakierowanych, Cukierniczek, Lichtarzy, Klatek, Noży, Brzytew, Scyzoryków i Nożyczek

z fabryk angielskich i holenderskich,

Żelazek do prasowania, Młynków do kawy, Serwisików na ocet i oliwę, Łyżek stołowych i do kawy

z pagfongu, alpacca i chińskiego srebra.

ZNACZNY ZAPAS

Bawełny, Nici, Jedwabiu w różnych gatunkach, jakoteż Kołnierzyków, Kwiatów, Krawatek, Wstążek, Gazy, Krepy, Tiulów Tiulików, Blondyn i Illuzji, Perkali, Muślinów, oraz Pończoch, Skarpetek i Kaftaników flanelowych i bawełnianych,

Perfumerji, Pomad, Mydeł angielskich i francuzkich,

Prawdziwéj Wody kolońskiéj oraz **Grzebieni, Szczotek** do **zębów i paznokci w wszystkich gatunkach, Plaidów angielskich, Rzemienie do tychże, Portemonnetek, Necessairów podróżnych i na robotę, Torbeczek damskich oraz wszelkich przyborów do podróży, jako to:**

Kufrów, Kufereczków ręcznych i Torb skórzanych i Water Proof,

HERBATY CHIŃSKIEJ

SAMOWARÓW ROSYJSKICH i CZAJNIKÓW Z ANGIELSKIEGO METALU,

Kart do grania i zabawek dla dzieci,

Kaloszy wiedeńskich i petersburgskich, Storów do okien, Cerat na stoły i meble, Wielki Wybór wszystkich gatunków Jedwabiu, Nici i Igieł do maszyn do szycia.

Wielki skład nasion

kwiatowych, jarzynnych i pastewnych z pierwszych i pewnych źródeł.

☞ Obstalunki zamiejscowe uskuteczniają się najspieszniej i najpunktualniej. ☜

Zakład fotograficzny

WALER. RZEWUSKIEGO

w Krakowie.

Wesoła, Ul. Podwale Nr. 27 lit. B. (przy plantacjach naprzeciw Resursy Niemieckiéj)

wykonywa

portrety fotograficzne

bez względu na pogodę

po następujących cenach:

Tuzin fotografij w formacie karty wizytowéj, w popiersiu lub w całéj figurze **złr. 5.**

Następny tuzin złr. 4.

Pół tuzina takichże fotografij złr. 3.

KURCZE EPILEPTYCZNE

(padaczkę)

leczy listownie lekarz specjalny epilepsji **Dr. O. Killisch** w Berlinie, teraz Neuenburgerstrasse 8. Już setki uleczonych.

Rok czterdziesty pierwszy.

JÓZEFA CZECHA

KALENDARZ

KRAKOWSKI

na rok 1872

wyszedł z druku

Cena **42** centów.

Kupującym na tuziny odstępuje się rabat.

Rok czterdziesty pierwszy.

Redaktor odpowiedzialny i wydawca Adam Grynfeld. Czcionkami drukarni „Kraju“ pod zarząd. St. Gralichowskiego.